

bruge mange Ord. Sagen forekommer mig at være ſaa temmelig afgjort, og jeg ved jo ſikkert, at mine Ord formaa ikke at forandre den i mine Dine ſkæbningsvagre Beſlutning, ſom man om et Øjeblik ſkal tage om denne Sag her i denne Sal.

Det er ikke med noget let Sind, at jeg i Dag føler mig forpligtet til paa egne og Meningsfællers Vegne at ſige et Par Ord for at begrundede vor Afſtemning i Sagen. Det høje Ting vil erindre, at da vi ſidſt havde Sagen for, blev der ogsaa fra min Side gjort gældende, at Lovforſlaget, ſom det den Gang forelaa, ikke var i Overensſtemmelse med Grundlovens § 32. Lovforſlaget forlod os med et Forholdstal af 1 til 20,000, og at et Forholdstal mellem Folketings Medlemmers Antal og Indbyggernes Antal af 1 til 20,000 ikke er i Overensſtemmelse med et Forholdstal af 1 til 16,000, det er jo ſoleklart for enhver. Nu er der foregaaet forſtellige Ændringer i Lovforſlaget i det andet Ting, Forandringer, ſom jeg ſlet ikke ſkal komme ind paa. Jeg ſkal ikke ſige et eneſte Ord om Karakteren af de Forandringer, der ere foregaaede, hverken for Manders Amts eller for Standerborg Amts Vedkommende eller for Kjøbenhavn. Alt det ſkal jeg lade ligge; men Summen af de Forandringer, ſom ere vedtagne i Folketinget, har jo ført med ſig, at nu er Forholdstallet blevet ſom 1:19,200 omtrent; men at 19,200 ikke er det ſamme ſom omtrent 16,000, antager jeg ogsaa vil være klart for enhver. — Jeg har heller ikke hørt nogen, hverken i dette Ting eller andetſteds, ſom vil forsvare, at Forſlaget er en Opfyldſe af Grundlovens Bud i § 32; men man har henholdt ſig til forſtellige Undſtylninger for, at man nu vedtager et Forſlag ſom det foreliggende. Man har ſagt ſom ſaa: Den nuværende Fordeling er uretfærdig. Og det er ſandt, det ſkal ingen være villigere til at indrømme end jeg. Den nuværende Fordeling er i høj Grad uretfærdig, i Særdeleshed over for viſſe Kredſe i Kjøbenhavn og dens Nærhed; men denne uretfærdige Fordeling er jo ikke vor eller Lovgivningsmagtens Skyld, det er noget, ſom Udviklingen har ført med ſig; det er jo ikke beſtemt ved Lov. Jeg ved ikke rettere, end at da Valgloven af 12te Juli 1867 blev til, var den i den fuldeſte Overensſtemmelse med Grundloven, men nu er der hengaaet mange Aar ſiden den Tid, og nu er Fordelingen bleven uretfærdig. Denne Tilſtand medfører med Nødvendighed, at der ſkal foretages en Forandring, alſaa udſtedes en ny Lov; men denne ny Lov ſkulde jo ſaa være i Overensſtemmelse med Grundloven. Dette, at der

nu beſtaar en uretfærdig Fordeling af Valgkredſene, giver os jo ikke Ret til at udſtede en Lov, ſom ikke er i fuld Overensſtemmelse med Grundloven.

Der er ført en Del Tale om — heldigvis ikke i Dag, men der er tidligere gjort adſkillige Bemærkninger derom —, at dette ſkulde være et ſaa udmærket Agrarlovforſlag; der blev endogsaa ſagt, da vi ſidſt havde Sagen til Behandling her i Tinget, at det var det meſt udmærkede Agrarlovforſlag, ſom nogen Sinde var fremkommet paa Danmarks Rigsdag. Jeg ſkal ikke videre komme ind paa diſſe Betragtninger. Jeg vil ſige, at jeg har altid været Agrar, og det er denne min Stilling, der har anvist mig min Plads fra Begyndelſen af mit politiske Liv, og jeg er ſikker paa, at jeg bliver aldrig andet og vil blive ved at være Agrar ſaa længe, jeg lever; men ikke deſto mindre forekommer det mig at være urimeligt at opſtille den Slags Henſyn over for en Valglov at ville ſige, at Landet ſkal begunſtiges over for Byerne eller omvendt. Jeg vil ikke være med til at føre nogen Kamp paa det Felt; jeg ønsker, at den almindelige Valgret ſkal respekteres her ſom alle Vegne, og jeg ønsker lige Ret for alle. Jeg ønsker, hvad der haade var Grundlovens Mening og Forudſætning i 1849, at enhver, hvad enten han bor paa Landet eller i Byen, ſkal have ſamme Valgret, fordi han er Borger i ſamme Land.

Saa har man anført ſom Grund til at vedtage et Forſlag ſom dette, at Tallet 114 er hiſtorisk begrundet, der ſkulde være en viſ hiſtorisk Berettigelse til at tage Tallet 114; det har været anvendt ſom Forſvar for Forſlaget. Hvis det havde været Meningen, ſkulde man dog have taget Tallet 116 i Stedet for 114. Den oprindelige Valglov blev ganſke viſt forelagt med et Antal af 114 Kredſe; men ſenere ere jo Færøerne og Grøſe komne til, ſaa der ſkulde alſaa være 116 Kredſe, naar der ſkulde være Tale om nogen hiſtorisk Berettigelse her. Men i øvrigt undrer det mig, at der kan tales om nogen hiſtorisk Berettigelse med Henſyn til dette Tal. Det har jo ingen anden Betydning, end at det blev nægtet paa den grundlovgivende Rigsdag og forkaſtet; man indførte noget ganſke andet. Man indførte den Beſtemmelse, at Antallet af Landſtingets Medlemmer ſtadig ſkulde være omtrent Halvdelen af Folketingets, og ſaaledes forblev det fra 1849 til 1866. Hvis man vilde ſøge en Ændring af det beſtaaende Forhold i den Retning, f. Eks. foretage en Grundlovsforandring, hvorved man forandrede Tallet til 132, da Lands-